ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

«НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ У ФОРМУВАННІ БЕЗПЕКОВОГО СЕРЕДОВИЩА: НАУКА, ПРАКТИКА, ІННОВАЦІЇ»

22 ТРАВНЯ 2026 РОКУ

ДОНЕЦЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ У ФОРМУВАННІ БЕЗПЕКОВОГО СЕРЕДОВИЩА: НАУКА, ПРАКТИКА, ІННОВАЦІЇ

Збірник матеріалів
Всеукраїнської науково-практичної конференції

22 травня 2026 року, м. Кропивницький

УДК 351.74:351.86(477)(06)
Н 35

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Донецького державного Університету внутрішніх справ, протокол № 15 від 24 червня 2026 р.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Голова:
Мердова О.М. – заступник директора з освітньої та науково-дослідної діяльності навчально-наукового інституту підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції імені Е.О. Дідоренка Донецького державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, професор, підполковник поліції

Заступник голови:
Суюсанов Л.І. – заступник декана факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Національної поліції України Донецького державного університету внутрішніх справ, кандидат історичних наук, доцент

Члени редакційної колегії:
Умрихіна І.О. – завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Національної поліції України Донецького державного університету внутрішніх справ, доктор філософії в галузі права, доцент;
Сахно А.П. – завідувач кафедри тактико-спеціальної підготовки та особистої безпеки поліцейського факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Національної поліції України Донецького державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник.

Н 35 **Національна поліція України у формуванні безпекового середовища: наука, практика, інновації**: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Кропивницький, 22 травня 2026 року). Кропивницький : ДонДУВС, 2026. 316 с.

Публікується за матеріалами Всеукраїнської науково-практичної конференції «Національна поліція України у формуванні безпекового середовища: наука, практика, інновації», яка відбулася 22 травня 2026 року у Донецькому державному університеті внутрішніх справ (м. Кропивницький).

Видання може бути корисним для студентів, аспірантів (ад'юнктів), слухачів магістратури, студентів та курсантів закладів вищої освіти, а також всім, хто цікавиться питаннями діяльності Національної поліції України. Матеріали збірнику опубліковані в авторській редакції.

Редакційна колегія не завжди поділяє думку учасників конференції.

У збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та стилістика, які були запропоновані учасниками конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їх наукові керівники, рецензенти та структурні підрозділи закладів вищої освіти і наукових установ, практичних правоохоронних органів, які рекомендували ці матеріали до друку.

© ДонДУВС, 2026
© автори тез доповідей, 2026

ЗМІСТ

ВСТУПНЕ СЛОВО…… 15

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ…… 17

АНІСІМОВ Кирило
Документування воєнних злочинів в умовах масованих обстрілів: роль Національної поліції та потреба у стандартизації алгоритмів дій…… 17

БАБАНІН Сергій, КОБИЛИНСЬКИЙ Дмитро
Кримінально-правова характеристика фіктивного підприємництва: склад злочину…… 21

БАЗИЛЯК Ірина
Синергія фізичної витривалості та стресостійкості працівника сектору безпеки: виклики воєнного стану…… 23

БАТРАЧЕНКО Тетяна
Превентивна функція Національної поліції України в умовах воєнного стану…… 25

БАЦУРА Єлізавета
Розмежування адміністративного проступку та кримінального правопорушення при ухиленні від сплати податків в умовах воєнного стану…… 28

БІДЮК Андрій
Запобігання криміналізації ветеранського середовища як напрям оперативно-розшукової діяльності в умовах воєнного стану…… 30

БІЛИК Вадим
Практичні аспекти партнерства поліцейських офіцерів громади з органами місцевого самоврядування…… 32

БІЛИК Ігор
Практичні аспекти діяльності поліції щодо забезпечення публічної безпеки на деокупованих територіях України…… 35

БЛАКИТНА Віолета
Вивчення англійської мови для успішної кар'єри у сфері права…… 37

БОЧАРНІКОВ Сергій, МИХАЙЛОВ Руслан
Профілактичний облік дітей як інструмент превенції: проблеми правового регулювання та напрями модернізації…… 38

БОВМА Олександра
Новітні технології під час розвитку фізичних якостей на заняттях з фізичного виховання…… 42

БОНДЮК Андрій
Сучасні практики поліцейської діяльності у забезпеченні прав людини в умовах воєнних загроз…… 43

КАРПЕНКО Олександр, СКРИПКА Олександр, БОНДАРЕНКО Артем
Вогнева підготовка як основний вид професійної підготовки курсантів закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання та поліцейських в умовах воєнного стану…… 45

БРАТЕЛЬ Сергій
Адміністративно-юрисдикційна діяльність поліції у справах про адміністративні правопорушення, передбачених ст. 210, 210-1 КУпАП…… 50

БУГА Володимир, ДЕМИДОВИЧ Кирило
Проблема реалізації принципу пропорційності при застосуванні дисциплінарних стягнень до поліцейських в Україні…… 52

БУГА Володимир
Проблеми правозастосовної практики Національної поліції при виконанні завдань із забезпечення мобілізації: аналіз типових помилок…… 54

ВАЛЬЧИШИН Галина, МУСІЙЧУК Володимир
Проблемні питання кваліфікації та доказування домашнього насильства в умовах воєнного стану…… 57

ВАРИВОДА Василь
Повноваження органів державної влади та місцевого самоврядування щодо обмеження експлуатації електросамокатів, електроскутерів та іншого електротранспорту…… 61

ВЕСЕЛОВ Микола
Трансформація підходів до збирання доказів у справах про керування у стані сп'яніння в контексті рішень Європейського суду з прав людини…… 64

ВОЛОБОЄВ Артур, ВОЄВОДА Катерина
Гендерно зумовлене насильство як загроза безпековому середовищу…… 67

ВОЛОБОЄВ Артур
Трансформація оперативно-розшукової діяльності в умовах правового режиму воєнного стану…… 69

ГОЛОВКОВ Олександр
Протокол про адміністративне правопорушення за ст.173-7 КУпАП: типові помилки складання та їх наслідки для правозастосування…… 71

ГОРБАЧ-КУДРЯ Іванна
Гендерноінтегрована підготовка поліцейських: практика залучення до служби у зведеному загоні…… 75

ГЛАДИК Христина
Права людини та поліцейська діяльність: баланс між безпекою та свободою в умовах воєнного стану…… 77

ГНЄЗДІЛОВА Дар'я
Закриття проваджень за статтею 173-2 КУпАП: системний аналіз судової практики кіровоградської області у контексті оновленої юридичної конструкції складу правопорушення…… 78

ГОЛОВКІН Сергій
Використання технологій 3d-сканування в діяльності поліції…… 82

ГОЛОВКІН Сергій, БОНДАРЕНКО Артем
Інноваційні цифрові технології в діяльності Національної поліції України як інструмент формування безпечного середовища…… 84

ДАНИЛЮК Сергій
Особа правопорушника при розслідуванні неналежного виконання професійних обов'язків медичним або фармацевтичним працівником…… 86

ДАЦЬКО Анатолій
Підготовка кадрів для системи публічного управління та правоохоронних органів як складова ефективності реалізації законодавства…… 88

ДЕМ'ЯНЧУК Тетяна
Права людини в умовах правового режиму воєнного стану як межа трансформації безпекової функції держави…… 91

ДЖАФАРОВА Олена, ШАТРАВА Сергій
Роль підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України у формуванні безпечного освітнього середовища…… 93

ДІДОВЕЦЬ Юрій
Підготовка фахівців у сфері протимінної діяльності як складова професіоналізації кадрів сектору безпеки…… 96

ДІДЕВИЧ Данило
Права людини та поліцейська діяльність: баланс між безпекою та свободою в умовах воєнного стану…… 98

ДРУЧЕК Олена
Антитерористична політика України як складова безпекової функції держави…… 100

ДУВАНСЬКИЙ Олександр
Безпека освітнього процесу, підготовка професіональних кадрів в Національній поліції України…… 103

ДУНЯШЕНКО Олександр
Інноваційні методи реагування поліції на випадки домашнього насильства в умовах цифровізації суспільства…… 105

ЄСІМОВ Сергій
Фактори, що впливають на здійснення поліцейськими корупційними правопорушеннями…… 107

ЗАВАЛЬНИЙ Михайло
Межі дискреції суду при накладенні стягнень за ст. 130 КУпАП від «тесту Енгеля» до порушення «самої сутності» права на справедливе покарання…… 109

ЗАГУРСЬКИЙ Олександр
Між безпекою і правами людини: етичні стандарти діяльності правоохоронних органів у період воєнного стану…… 112

ЗАПОТІЧНА Роксолана
Міжнародний досвід підготовки поліцейських кадрів у сфері кризової комунікації та можливості його імплементації в Україні…… 114

ІВАЩЕНКО Сергій
Особливості підготовки кадрів сектору безпеки і оборони…… 116

Ключовим правовим критерієм допустимості будь-якого поліцейського заходу залишається принцип пропорційності. У його конституційно-правовому змісті він включає три обов'язкові субелементи: придатність заходу (здатність реально сприяти досягненню легітимної мети); необхідність (відсутність менш обтяжливої альтернативи); пропорційність у вузькому сенсі (зіставність між рівнем обмеження права та суспільною цінністю мети, що переслідується). Принцип закріплений у статті 29 ЗУ «Про Національну поліцію», яка передбачає, що поліцейський захід є заходом примусу лише тоді, коли для виконання повноважень поліції неможливо застосувати превентивні заходи, або вони є недостатніми. Під час воєнного стану дотримання цих вимог залишається обов'язковим: розширення нормативних повноважень не відміняє загального обов'язку діяти в інтересах особи з мінімальним втручанням у її права.

Тож, робимо висновок, що правовий режим воєнного стану в Україні передбачає диференційований підхід до обмеження прав: вичерпний перелік прав, що можуть бути тимчасово обмежені, існує поряд з абсолютним ядром гарантій, що не підлягають відступу за жодних умов. Для НПУ цей режим означає одночасне розширення інструментарію правоохоронного реагування та збереження обов'язку діяти відповідно до принципів законності, пропорційності і поваги до людської гідності. Призупинення цивільного контролю посилює значення внутрішньовідомчих механізмів нагляду та рівня правової підготовки особового складу. Перспективним напрямом є розробка відомчих методичних стандартів правозастосування в умовах воєнного стану з урахуванням практики КСУ та ЄСПЛ.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні»» від 24.02.2022 № 2102-IX. URL: https://surl.li/vnvnpc

2. Рішення Конституційного Суду України № 8-р(II)/2024 від 18.07.2024 у справі щодо конституційності обмеження прав осіб в умовах воєнного стану. URL: https://surl.li/xwgxld

3. Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 № 580-VIII (зі змінами, внесеними Законом № 2123-IX від 15.03.2022; редакція від 12.04.2026). URL: https://surl.li/cbpsus

ДРУЧЕК Олена, *професорка кафедри правового забезпечення та правоохоронної діяльності факультету забезпечення державної безпеки Київського інституту Національної гвардії України, кандидатка юридичних наук, доцентка*

АНТИТЕРОРИСТИЧНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ ЯК СКЛАДОВА БЕЗПЕКОВОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ

Збройна агресія російської федерації проти нашої держави, яка триває з 2024 року, має відверто терористичний характер. Причому, росія, як держава-агресор, не просто вчиняє акти тероризму, а реалізує відповідну політику – системну, цілеспрямовану діяльність, що походить, реалізується та фінансується державою та/або органами, і полягає у застосуванні насильства, погроз насильством, створенні атмосфери страху серед цивільного населення України, з метою його примусу, залякування або підкорення, для досягнення своїх злочинних цілей. Безпрецедентність та масштабність терористичних дій, що складають зміст терористичної стратегії росії у війні проти України, обумовлює необхідність розробки і реалізації в Україні комплексу симетричних, адекватних заходів, тобто – державної антитерористичної політики, яку пропонуємо розуміти як діяльність Української Держави та уповноважених нею інституцій, спрямовану на запобігання терористичній діяльності, її виявлення, припинення, мінімізацію наслідків терактів і притягнення винних до відповідальності.

Проте, поки що у законодавстві та правовій доктрині України, для визначення основних форм протидії тероризму, усталеною є практика використання понять «боротьба з тероризмом», «протидія тероризму», «системи боротьби з тероризмом», але не поняття антитерористичної політики (політики протидії тероризму). Зокрема, Закон України «Про боротьбу з тероризмом» [1], окрім власне ключової дефініції, закріплення переліку та повноважень суб'єктів, а також організаційних засад проведення антитерористичної боротьби, не містить норм, які би регламентували діяльність держави та уповноважених нею інституцій щодо запобігання терористичній діяльності, її виявлення, припинення, мінімізацію наслідків терактів і притягнення винних до відповідальності, як комплексу довгострокових і системних заходів, що полягають у впливові органів державної влади на цілу сферу суспільних відносин, пов'язаних із попередженням і протидією усім терористичним загрозам – тобто, визначали би зміст антитерористичної політики України. У Концепції боротьби з тероризмом [2] основний зміст протидії терористичним загрозам визначено через смисловий конструкт «загальнодержавна система боротьби з тероризмом» та визначено, що основні зусилля мають спрямовуватися на «впровадження дієвих механізмів усунення (локалізації) терористичних ризиків для об'єктів можливих терористичних посягань, що органічно поєднуватимуть політичні, правові, організаційні, інформаційні, соціальні, контррозвідувальні, розвідувальні, оперативно-розшукові, режимні, фінансові й інші заходи». В якості пріоритетів боротьби з тероризмом визначено: а) запобігання, виявлення та припинення терористичної діяльності; б) усунення та мінімізація її наслідків; в) антитерористичне забезпечення об'єктів можливого терористичного посягання; г) інформаційне, наукове та інше забезпечення боротьби з тероризмом; ґ) розвиток міжнародного співробітництва у відповідній сфері. Водночас, зазначимо, що безпрецедентність та масштабність терористичних дій, які росія зробила змістом своєї стратегії у війні проти України, обумовлює висновок про необхідність розробки і реалізації Україною комплексу симетричних, адекватних заходів, тобто, політики протидії тероризму (антитерористичної політики).

Узагальнення ознак категорії «антитерористична політика» (таких як плановість, комплексність, наявність механізмів реалізації) [4,5,6], а також аналіз антитерористичного законодавства [1,2,3] та змісту антитерористичної діяльності, яку Україна провадить з метою протистояння російській збройній агресії, дозволяє виділити основні організаційно-правові форми (напрями) реалізації антитерористичної політики, а саме: *превентивну* (профілактичну), змістом якої є виявлення та усунення причин і умов тероризму, протидія радикалізації та екстремізму, проведення відповідної роботи з населенням; *оперативно-силову*, змістом якої є проведення антитерористичних операцій, діяльність спецслужб і правоохоронних органів, нейтралізація терористичних груп та осіб; *організаційно-інституційну,* змістом якої є розробка відповідного законодавства, створення спеціалізованих органів і органів координації, міжвідомча взаємодія; *зовнішньо-політичну,* змістом якої є співпраця з іншими державами та міжнародними організаціями, виконання конвенційних зобов'язань, обмін інформацією, ініціювання санкцій тощо. Безумовно, пріоритетним напрямом антитерористичної політики в Україні в умовах російської збройної агресії є *заходи, спрямовані на оборону держави,* а також *протидія* безпосереднім *терористичним загрозам* з боку російської федерації.

В умовах збройного протистояння України збройній агресії росії суттєвий влив на зміст антитерористичної політики України здійснюють чинники: поєднання антитерористичної діяльності з воєнними діями; реалізація в умовах правового режиму воєнного стану; інтеграція суб'єктів антитерористичної діяльності із складовими Сил безпеки і оборони; широке залучення оборонних і безпекових сил та засобів; спрямування проти держави-агресора росії загалом; посилена увага до інформаційної безпеки тощо. Основними вимогами до модернізації концепту антитерористичної політики України, мають стати: науковість, об'єктивність, відповідність реальним військово-політичним викликам, комплексність, системність, послідовність у реалізації; наявність механізмів оцінювання терористичних загроз та ризиків, прогнозування їх характеру та масштабу, відповідність визначеним принципам і, в той же час, здатність до адаптації; гарантованість, забезпеченість необхідними засобами; альтернативність стратегічного втілення, без принципових зміни мети і цілей.

Першочерговими кроками на шляху удосконалення концепту антитерористичної політики України вважаємо: формування та законодавче закріплення засад антитерористичної політики; удосконалення антитерористичного законодавства; оновлення моделей взаємодії антитерористичних органів та спецслужб із Силами оборони та населенням; удосконалення організаційного та інформаційного забезпечення; розробку ефективних механізмів мінімізації наслідків терористичної політики росії проти України.

Список використаних джерел:

1.Про боротьбу з тероризмом: Закон України № 638-IV від 20 березня 2003 року (у редакції від 09.01.2025 року). Відомості Верховної Ради України (ВВР),

2003, № 25, ст.180. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text (дата звернення: 10.05. 2026).

2. Концепція боротьби з тероризмом: Указ Президента України від 05 березня 2019 р. № 53/2019. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/53/2019#Text. (дата звернення: 10.05. 2026).

3. Про затвердження Правил антитерористичної безпеки: постанова Кабінету Міністрів України від 15.10.2024 № 1172. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1172-2024-п#Tex. (дата звернення: 10.052026).

4.Кучерук М.М. Протидія тероризму в рамках сучасного міжнародного права: дис.... канд. юрид. наук:12.00.11. Київ, 2017. 183 с.

5.Ткач В.Ф. Антитерористична політика: світовий і національний контексти: монографія. К.: Університет "Україна", 2013. 194 с.

6.Поліщук С.М. Удосконалення загальнодержавної системи боротьби з тероризмом. Інформація і право. 2021. № 2 (37). С. 74-80. DOI: https://doi.org/10.37750/2616-6798.2021.2(37).238339 (дата звернення: 30.01.2026).

ДУВАНСЬКИЙ Олександр, *викладач кафедри поліцейської діяльності Національної академії внутрішніх справ*

БЕЗПЕКА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ, ПІДГОТОВКА ПРОФЕСІОНАЛЬНИХ КАДРІВ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Актуальною (на сьогодні) проблемою для мешканців України є війна. Ще у 1943 році американським психологом Абрахамом Маслоу, була складена ієрархічна система потреб людини, в якій безпека знаходиться на другому місці після первинних потреб людських (дихання, вода, їжа, сон). [1] Задоволення людської потреби в безпеці в масштабі всієї держави покладено на правоохоронні органи і особливо на Національну поліцію України. Забезпечення Національної безпеки від зовнішньої повномасштабної агресії рф залежить від Збройних Сил України і взаємодії всіх правоохоронних органів.

Метою нашої роботи є огляд (дослідження) чинного законодавства, що регулює суспільні відносини безпеки освітнього процесу і підготовка професіональних кадрів в Національній поліції України.

Якщо запитати тата і мати, що для Вас найцінніше в сім'ї? В ста випадках із ста буде відповідь діти. Тобто до школи (ЗЗСО) відправляють найцінніше і тому в реаліях сьогодення батьки турбуються про безпеку в освітньому процесі. І хочуть, щоб цю безпеку забезпечували найкращі.

«Інструкція з організації роботи підрозділів Національної поліції України із забезпечення безпечного освітнього середовища в закладах загальної середньої освіти» складається з розділів:

1. Загальні положення.
2. Порядок дій поліцейських у ході забезпечення безпечного освітнього середовища в ЗЗСО.